

ഉത്തമഗീതം

1 ശലോമോന്റെ അതിമനോഹര ഗീതം

സ്ത്രീ താൻ സ്നേഹിക്കുന്നവനോട്

2 എന്ന് ചുംബനങ്ങൾകൊണ്ടു മുട്ടു. കാരണം നിന്റെ സ്നേഹം വീഞ്ഞിനേക്കാൾ മെച്ചമാണ്.

3 നിന്റെ നറുമണം അത്ഭുതകരമെങ്കിലും നിന്റെ നാമം ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല പരിമളത്തേക്കാൾ മാധുര്യമേറിയതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് തരുണികൾ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നത്.

4 നിനക്കൊപ്പം എന്നെയും ചേർക്കൂ! നമുക്ക് ഓടിപ്പോകാം! രാജാവ് തന്റെ അറയിലേക്ക് എന്നെ കൊണ്ടുപോയി.

യെരൂശലേം പുത്രിമാർ പുരുഷനോട്

ഞങ്ങൾ നിനക്കായി ആനന്ദിച്ചുല്ലസിക്കും. നിന്റെ സ്നേഹം വീഞ്ഞിനേക്കാൾ മധുരമാണെന്ന് ഓർക്കുക. യുവതികൾ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നത് ഈ നല്ല കാരണമുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ.

അവൾ യെരൂശലേം പുത്രിമാരോട്

5 യെരൂശലേം പുത്രിമാരേ, ഞാനൊരു കറുത്ത സുന്ദരിയാണ്. തേമാനിലെയും സൽമാനിലെയും കുടാരങ്ങൾപോലെ കറുത്തതാണ് ഞാൻ.

6 സൂര്യൻ എന്നെ എത്രത്തോളം കറുപ്പിച്ചുവെന്നോ ഞാൻ എത്ര കറുത്തതാണെന്നോ നിങ്ങൾ നോക്കരുത്. കോപിഷ്ഠരായ എന്റെ സഹോദരന്മാർ അവരുടെ മുന്തിരിത്തോപ്പിന്റെ പരിരക്ഷണത്തിന് എന്നെ തള്ളിവിട്ടു. അതിനാൽ എനിക്കുള്ളതിനെ പരിചരിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

അവൾ അവനോട്

7 എന്റെ പൂർണ്ണപ്രാണൻ കൊണ്ടുനിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു! നിന്റെ ആടുകളെ മേയ്ക്കുന്നത് എവിടെയെന്ന് എന്നോടു പറയുമോ? നട്ടുച്ചയ്ക്ക് നീ അവയെ എവിടെയാണ് കിടത്തുന്നത്? നിനക്കൊപ്പമായിരിക്കാൻ ഞാനും വരാം. അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളുടെ ആടുകളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരു വാടകപ്പെണ്ണാകാം ഞാൻ!

അവൻ അവളോട്

8 നീ എത്ര മനോഹരിയാണ്! എന്തു ചെയ്യണമെന്നു നിനക്കു തീർച്ചയായും അറിയാം. ചെല്ലൂ, ആടുകളെ പിന്തുടർന്നു ചെല്ലൂ. ഇടയന്റെ കുടാരത്തിനരികെ നിന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയ്ക്കൂ!

9 എന്റെ പ്രിയേ, ഫറവോന്റെ തേരു വലിക്കുന്ന ആൺകുതിരകൾക്കിടയിലെ ഏതു പെൺകുതിരയേക്കാളും ഉത്തമജനം പകരുന്നവളാണ് എന്നിങ്ങനെ നീ. ആ കുതിരകളുടെ മുഖവശ

ങ്ങളിലും കഴുത്തിലും സുന്ദരമായ അലങ്കാരങ്ങളുണ്ട്.

10-11 ഇതാ നിനക്കായൊരുക്കിയ അലങ്കാരങ്ങൾ. ഒരു സ്വർണ്ണ ശിരോലങ്കാരവും വെള്ളി കഴുത്താരണവും. സ്വർണ്ണാലങ്കാരങ്ങൾ കൊണ്ട് നിന്റെ കവിൾത്തടം എത്ര മനോഹരമായിരിക്കുന്നു. നിന്റെ കണ്ഠം വെള്ളികൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അവൾ പറയുന്നു

12 തന്റെ മഞ്ചത്തിൽ കിടക്കുന്ന രാജാവിന്റെ യടുത്തേക്ക് എന്റെ സുഗന്ധം ചെന്നെത്തി.

13 എന്റെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റി രാത്രി മുഴുവൻ എന്റെ സ്തനമധ്യേ കിടന്ന ഒരു മുതുസഞ്ചി പോലെയാണ് എന്റെ പ്രിയൻ.

14 എൻ-ഗെദീയിലെ മുന്തിരിത്തോപ്പിനു സമീപത്തുള്ള മൈലാഞ്ചിപ്പുഴകൾ പോലെയാണ് എന്റെ പ്രിയൻ.

അവൻ സംസാരിക്കുന്നു

15 എന്റെ പ്രിയേ നീ എത്ര സുന്ദരിയാണ്? ഓ! നീ സുന്ദരിയാണ്! നിന്റെ മിഴികൾ മാടപ്രാവിന്റേതുപോലെ.

അവൾ പറയുന്നു

16 എന്റെ പ്രിയോ, നീ എത്ര സുമുഖനാണ്! നമ്മുടെ കിടപ്പ് എത്ര പുതിയതും പ്രസന്നവുമാണ്!

17 നമ്മുടെ വീടിന്റെ ഉത്തരം ദേവദാരു കൊണ്ടുള്ളതും കഴുക്കോൽ ഫിർമരങ്ങൾ കൊണ്ടുമുള്ളതാണ്.

2 ശാരോനിലെ പനിനീർപ്പുവും താഴ്വരകളിലെ ലില്ലിപ്പുവുമാണു ഞാൻ.

അവൻ പറയുന്നു

2 എന്റെ പ്രിയേ, മറ്റു സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ, മുള്ളുകൾക്കിടയിലെ ലില്ലിപ്പുവാണു നീ!

അവൾ പറയുന്നു

3 മറ്റു പുരുഷന്മാർക്കിടയിൽ, എന്റെ പ്രിയോ, നീ കാട്ടുമരങ്ങൾക്കിടയിലെ ആപ്പിൾമരമാണ്!

അവൾ യുവതികളോടു പറയുന്നു

എന്റെ പ്രിയന്റെ നിഴലിലിരിക്കുന്നത് ഞാനാസ്വദിക്കുന്നു; അവന്റെ കനി എന്റെ തുച്ഛിത്വം പഥ്യമാണ്.

4 എന്റെ പ്രിയൻ എന്നെ വീഞ്ഞുശാലയിലേക്ക് ആനയിച്ചു. അവനെനോടുള്ളത് സ്നേഹമായിരുന്നു.

5 മുന്തിരിയടകൾ തന്ന് എന്നെ ശക്തയാക്കൂ, ആപ്പിളുകൾ തന്ന് എന്നെ ഉന്മേഷവതിയാക്കൂ, കാരണം ഞാൻ സ്നേഹപരവശയായിരിക്കുന്നു.

എന്റെ പ്രിയൻറെ ഇടതുകൈ എന്റെ തലയുടെ അടിയിലും അവൻറെ വലതുകൈ എന്നെ പുണരുകയും ചെയ്യുന്നു.

യെരൂശലേം പുത്രിമാരേ, കാലമാകുന്നതിനു മുൻപേ എന്റെ സ്നേഹത്തെ തട്ടിയുണർത്തി സ്നേഹത്തെ ഇളക്കി വിടുകില്ലെന്ന് കാട്ടുകലമാനുകളുടെയും പേടമാനുകളുടെയും പേരിൽ എന്നോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുമോ?

അവൾ വീണ്ടും സംസാരിക്കുന്നു

8ഞാനെന്റെ പ്രിയൻറെ ശബ്ദം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു, മലകളും പർവ്വതങ്ങളും ചാടിക്കടന്ന് ഇതാ അതു വരുന്നു.

9ഒരു കലമാൻകുട്ടിയെപ്പോലെയാണോ ഇളമാനപ്പോലെയാണോ ആണ് എന്റെ പ്രിയൻ. നമ്മുടെ ഭിത്തിക്കു പിന്നിൽനിന്ന് അഴികൾക്കിടയിലൂടെ ജനാലയ്ക്കടുത്തേക്കു മിഴിതുറിച്ചു നിൽക്കുന്ന അവനെ കണ്ടാലും.

10എന്റെ പ്രിയൻ എന്നോടു മന്ത്രിച്ചു, “എഴുന്നേൽക്കൂ, എന്റെ പ്രിയേ, എന്റെ സുന്ദരീ. നമുക്ക് അകലങ്ങളിലേക്കു പോകാം!”

11നോക്കൂ, ശൈത്യകാലം പോയ്ക്കിടന്നു,

12മഴ വന്നിട്ടു പോയി. ഇതാ, പാടങ്ങളിൽ പൂക്കൾ വിടരുന്നു. ഇതു പാടാനുള്ള സമയമാണ്. അരിപ്രാവുകൾ മടങ്ങിയെത്തിയതു കേൾക്കുന്നില്ലേ?

13അത്തിമരത്തിൽ തളിരത്തികൾ കുരുക്കുന്നു. മുന്തിരിക്കുലകളുടെ സൗരഭ്യമറിയുക. എന്റെ പ്രിയേ, എന്റെ സുന്ദരീ, ഉണരൂ നമുക്കു പോകാം!”

14മലയിലെ ചെങ്കുത്തായ പാറക്കെട്ടിലെ ഗുഹകളിൽ ഒളിപാർക്കുന്ന എന്റെ മാടപ്രാവേ, നിന്നെ ഞാനൊന്നു കണ്ടോട്ടെ. നിന്റെ സുഖദമായ ശബ്ദമൊന്നു ഞാൻ കേൾക്കട്ടെ. നീ എത്ര സുന്ദരിയാണ്!

അവൾ യുവതികളോടു പറയുന്നു

15മുന്തിരിത്തോട്ടം നശിപ്പിക്കുന്ന കുട്ടിക്കുറുപ്പന്മാരെ ഞങ്ങൾക്കായി പിടികൂടു. ഞങ്ങളുടെ മുന്തിരിത്തോട്ട് പൂത്തുലയുന്നു.

16എന്റെ പ്രിയൻ എന്റേതും ഞാൻ അവന്റേതുമാണ്.

17പകൽ അവസാനശ്വാസമെടുക്കുമ്പോഴും നിഴലുകൾ ഓടി അകലുമ്പോഴും ലിപ്തികൾക്കിടയിലൂടെ എന്റെ പ്രിയൻ കടന്നുപോകുന്നു. എന്റെ പ്രിയനേ, മടങ്ങൂ. പരുക്കൻ പർവ്വതത്തിലെ മാൻകിടാവിനെയാണോ കലമാൻകുട്ടിയേയോ പോലെയാകുക!

അവൾ പറയുന്നു

3രാത്രിയിൽ ഞാൻ കിടക്കയിൽ എന്റെ പ്രിയനെ തിരഞ്ഞു. ഞാനവനായി തിരഞ്ഞുവെങ്കിലും കണ്ടെത്താനായില്ല!

2ഞാൻ ഉടൻ ഉണർന്ന് നഗരത്തിൽ പരതും! തെരുവുകളിലും വിശാലസ്ഥലങ്ങളിലും എന്റെ പ്രിയനെ ഞാൻ തേടും. ഞാൻ അവനായി തെരഞ്ഞുവെങ്കിലും കണ്ടെത്താനായില്ല!

3നഗരത്തിൽ കവാത്തു നടത്തുന്ന ഭേദമാർ എന്നെ കണ്ടുമുട്ടി. “എന്റെ പ്രിയനെ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ?” എന്നു ഞാനവരോടു ചോദിച്ചു.

4എന്റെ പ്രിയനെ ഞാൻ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ കാവൽക്കാരുടെയടുത്തു നിന്ന് ഞാൻ മാറിയതേയുള്ളൂ. ഞാനവനെ തടഞ്ഞു നിർത്തി,

എന്റെ അമ്മയുടെ വീട്ടിലേക്കു നയിച്ചു. എന്റെ അമ്മ എന്നെ പ്രസവിച്ച മുറിയിൽ അവനെ എത്തിക്കുംവരെ ഞാനവനെ പോകാനനുവദിച്ചില്ല.

അവൾ യെരൂശലേം പുത്രിമാരോട്

5യെരൂശലേം പുത്രിമാരേ, കാലമാകുന്നതിനു മുൻപേ എന്റെ സ്നേഹത്തെ തട്ടിയുണർത്തി സ്നേഹത്തെ ഇളക്കി വിടുകില്ലെന്ന് കാട്ടുകലമാനുകളുടെയും പേടമാനുകളുടെയും പേരിൽ എന്നോടു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുമോ?

അവനും വധുവും

6ധാരാളം ആളുകൾക്കൊപ്പം മരുഭൂമിയിൽ നിന്നും വരുന്നവൾ ആരാണു? എരിയുന്ന മുതും കുന്തിരിക്കവും സുഗന്ധവസ്തുക്കളും പടർത്തുന്ന പുകമോലങ്ങൾ പോലെ അവയുടെ പിന്നിൽ പൊടിപടലമുയരുന്നു.

7ശലോമോന്റെ പല്ലക്കു കണ്ടാലും. യിസ്രായേലിന്റെ കരുത്തരായ അറുപതു ഭേന്മാർ അതിന് അകമ്പടി നിൽക്കുന്നു.

8രാത്രിയുടെ ഏതപകടത്തെയും നേരിടാൻ തയ്യാറായി അവയുടെ പാർശ്വങ്ങളിൽ വാൾ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. അവരെല്ലാം പരിശീലനം സിദ്ധിച്ച പോരാളികളാണ്.

9ശലോമോൻരാജാവ് ലെബ്നോനനിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്ന തടികൊണ്ട്, തനിക്കായൊരു പല്ലക്കു നിർമ്മിച്ചു.

10വെള്ളിക്കഴകളും സ്വർണ്ണച്ചായും ആയിരുന്നു അതിന്റേത്. ഇരിപ്പിടമാകട്ടെ കരിഞ്ചുവപ്പു ചേലയാൽ പൊതിഞ്ഞതും. യെരൂശലേം പുത്രിമാർ സ്നേഹപൂർവ്വം തുന്നിച്ചേർത്തതുമാണ് ആ ചേല.

11സീയോൻ പുത്രിമാരേ, വരു! ശലോമോൻ രാജാവിനെ വന്നു കണ്ടാലും. അവൻ അത്യധികമായി ആനന്ദം പൂണ്ടു, അവന്റെ വിവാഹദിനത്തിൽ അവന്റെ അമ്മ അവനെ അണിയിച്ചു കിരീടം കണ്ടാലും!

അവൻ അവളോട്

4 എന്റെ പ്രിയേ, നീ സുന്ദരി തന്നെ! അതീവസുന്ദരി. മുടുപടത്തിനുള്ളിൽ നിന്റെ കണ്ണുകൾ ഇണപ്രാവുകൾ പോലെയാണ്. ഗിലെയാദുപർവ്വതച്ചെരുവിലേക്കു നൃത്തം ചെയ്തിറങ്ങുന്ന ആട്ടിൻപറ്റുപോലെ, നീണ്ടോഴുകുന്നതാണ് നിന്റെ മനോഹരമായ കാർകുന്തൽ.

2കുളികഴിഞ്ഞെത്തുന്ന പെണ്ണാടിന്റെയത്ര വെളുത്തതാണ് നിന്റെ ദന്തരാജി. അവയെല്ലാം ഇരട്ടപെറ്റാണ്. അവയ്ക്കൊന്നിനും ഒരു കുട്ടിയെപ്പോലും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

3ഒരു ചെമ്മന പട്ടുനൂലുപോലല്ലേ നിന്റെ അധരം. നിന്റെ വായ് മനോഹരമാകുന്നു. മുടുപടത്തിനുള്ളിൽ നിന്റെ ചെന്നിത്തടം രണ്ടു മാതളനാരങ്ങാപ്പകുതികൾപോലെയാണ്.

4ദാവീദിന്റെ ഗോപുരംപോലെ നിന്റെ കഴുത്ത് നീണ്ടു നേരിയതാണ്. ആ ഗോപുരം അതിന്റെ ഭിത്തിയിൽ ആയിരം പടച്ചുകൾ കൊണ്ട്, ശക്തരായ പടയാളികളുടെ പടച്ചുകൾകൊണ്ട് അലങ്കരിക്കുവാനായി നിർമ്മിച്ചതാണ്.

5ലിപ്തിച്ചെടികൾക്കിടയിൽ മുലയൂണുന്ന ഇരട്ടപ്പേടമാൻകിടാങ്ങളെപ്പോലെയാണ് നിന്റെ സിതനങ്ങൾ.

നീഴലുകൾ ഓടിയകലുന്നേരവും പകൽ ഉഴർദ്ധാശ്വാസം വലിക്കുന്നേരവും മുതലകളിലേക്കും കുന്തുരുക്ക മലകളിലേക്കും ഞാൻ പോകും.

7 എന്റെ പ്രിയേ, നീ ആസകലം സുന്ദരിയാണ്. നിന്റെ ദേഹത്തിലെങ്ങും ഒരു കളങ്കമില്ല!

8 ലെബാനോനിൽ നിന്നുള്ള മണവാട്ടീ, എനിക്കൊപ്പം വരു! ലെബാനോനിൽനിന്ന് എനോടൊപ്പം പോരു. അമാനാ മലമേൽനിന്നും സെനീർമുടിയിൽനിന്നും ഹെർമോനിൽനിന്നും സി.ഹരങ്ങളുടെ ഗുഹകളിൽനിന്നും പുള്ളിപ്പുലികളുടെ കുന്നുകളിൽനിന്നും നീ പോരുക!

9 എന്റെ പ്രിയേ, എന്റെ മണവാട്ടീ, നീ എന്നെ വികാരതരളിതനാക്കുന്നു! ഒരൊറ്റ കടക്കണ്ണൊരാൽ എന്റെ ഹൃദയം നീ കവർന്നുകളഞ്ഞു. നിന്റെ കഴുത്താരേണത്തിലെ ഒരൊറ്റ രത്നത്താൽ എന്റെ ഹൃദയത്തെ നീ അപഹരിച്ചു.

10 എന്റെ മണവാട്ടീ, എന്റെ പ്രിയേ, നിന്റെ സ്നേഹം എത്ര സുന്ദരമാണെന്നോ! നിന്റെ സ്നേഹം വീഞ്ഞിനേക്കാൾ മെച്ചമാണ്. ഏതു സുഗന്ധദ്രവ്യത്തേക്കാളും മെച്ചമാണ് നിന്റെ പരിമളം.

11 എന്റെ വധു, നിന്റെ അധരത്തിൽനിന്ന് മധുവുറുന്നു. നിന്റെ നാവിന്റെ അടിയിൽ ഇന്നും തേനും പാലും ഒഴുകുന്നു. നിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളുടെ ഗന്ധം പരിമളത്തേക്കാൾ ഹൃദയമാണ്.

12 എന്റെ പ്രിയേ, എന്റെ മണവാട്ടീ, നീ പട്ടിയിടപ്പെട്ട ഉദ്യാനംപോലെ ശുദ്ധയും പട്ടിയിടപ്പെട്ട ജലാശയം പോലെയും അടച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന ജലധാരപോലെയും ആണ്.

13 നിന്റെ കാലുകൾ മാതളനാരങ്ങകളും ഇതര വിശിഷ്ടകനികളും നിറഞ്ഞൊരുദ്യാനമാണ്;

14 മൈലാഞ്ചിയും നാർദ്ദീനും കൂങ്കുമവും സുഗന്ധ ഇഴലും ഏലവും അടങ്ങുന്ന സുഗന്ധക്കൂട്ടാണ്; കൂന്തിരൂപ്പുകുമ്പും മുരും അകിലും തിങ്ങുന്ന ഒരു ഉദ്യാനമാണ് നിന്റെ കാലുകൾ.

15 ലെബാനോൻ മലനിരകളിൽ നിന്നൊഴുകുന്ന ശുദ്ധജലത്തിന്റെ ഒഴുക്കുപോലെയും ഒരു ഉദ്യാന ജലധാരപോലെയുമാണു നീ.

അവൾ പറയുന്നു

16 വടക്കൻകാറ്റേ ഉണരു! തെക്കൻകാറ്റേ വരു! വന്ന് എന്റെ ഉദ്യാനത്തിൽ വീശിയാലും. അതിന്റെ നറുമണം പരത്തിയാലും. എന്റെ പ്രിയൻ തന്റെ പുന്തോപ്പിൽ പ്രവേശിച്ച് അതിലെ മോഹനഫലങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കട്ടെ.

അവൻ പറയുന്നു

5 എന്റെ പ്രാണസഖീ, എന്റെ മണവാട്ടീ, ഞാനെന്റെ പുന്തോപ്പിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞു. മുരും സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും ഞാനിതാ കുട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ തേനും തേനടയും ഞാൻ ഭക്ഷിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്റെ വീഞ്ഞും പാലും ഞാൻ നുകർന്നു കഴിഞ്ഞു.

സ്ത്രീകൾ പ്രിയന്മാരോട്

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടുകാരേ, തിന്നു! കുടിക്കു! സ്നേഹം കൊണ്ടു ലഹരിയിലാകു!

അവൾ പറയുന്നു

2 ഞാനുറങ്ങുമ്പോഴും എന്റെ ഹൃദയം ഉണർന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ പ്രിയൻ വാതിൽക്കൽ

മുട്ടുന്നത് ഞാൻ കേൾക്കുന്നു. “എന്റെ പ്രാണപ്രിയേ, എന്റെ സ്നേഹമേ, എന്റെ ഇണപ്രാവേ, എന്റെ കളങ്കമറ്റവളേ, എനിക്കായി തുറന്നാലും! മഞ്ഞുതുള്ളികളാൽ എന്റെ ശിരസ്സ് കുതിർന്നിരിക്കുന്നു. നിശയിലെ പുകമഞ്ഞിൽ എന്റെ തലമുടി നനഞ്ഞിരിക്കുന്നു.”

3 “ഞാനെന്റെ അങ്കി അഴിച്ചു മാറ്റി. ഇനി, വീണ്ടുമതണിയാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ശുചിയാക്കപ്പെട്ട എന്റെ പാദങ്ങളിൽ വീണ്ടും ചെളി പുരളാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.”

4 എന്നാലെന്റെ പ്രിയൻ വാതിൽപ്പുഴുതിലൂടെ കൈനീട്ടി. എന്റെ ഉള്ളം അവനായി പരിതപിച്ചു.

5 മുരൂ പുരണ്ട കൈത്തലമോടെ എന്റെ പ്രിയനു വാതിൽ തുറക്കാൻ ഞാനെഴുന്നേറ്റു. എന്റെ വിരലുകളിൽ നിന്ന് ഇറ്റിറ്റു വീഴുന്ന മുർ വാതിൽപ്പിടിയിലെ മർന്നു.

6 ഞാനെന്റെ പ്രിയനായി തുറന്നു. പക്ഷേ എന്റെ പ്രിയൻ പിന്തിരിഞ്ഞു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു! അവൻ വിട്ടുപോയപ്പോൾ ഞാൻ ഏതാണ്ടു മരിച്ചു; ഞാനവനായി തെരഞ്ഞുവെങ്കിലും എനിക്കവനെ കണ്ടെത്താനായില്ല; ഞാനവനെ വിളിച്ചു- എന്നാലവൻ വിളിക്കേട്ടില്ല.

7 കവാത്തു നടത്തുന്ന നഗരകവാൽക്കാർ എന്നെ കണ്ടുമുട്ടി. അവരെന്നെ തല്ലി. അവരെന്നെ മുറിപ്പെടുത്തി. കോട്ടയിലെ കവാൽക്കാർ എന്റെ മുട്ടുപടം കവർന്നു.

8 യെരൂശലേംപുത്രിമാരേ, നിങ്ങളുടെ പ്രിയനെ കാണുകയാണെങ്കിൽ, പ്രേമ പരവശതയാൽ ഞാൻ വിവശയായിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവനോടു പറയേണമേ എന്നു നിങ്ങളോടു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു.

യെരൂശലേം പുത്രിമാരുടെ മറുപടി

9 സുന്ദരീ, നിന്റെ പ്രിയൻ മറ്റു പ്രിയന്മാരിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ വ്യത്യസ്തനാകും? നിന്റെ പ്രിയൻ മറ്റു പ്രിയന്മാരേക്കാൾ മെച്ചമാണോ? ഇതു കൊണ്ടൊക്കെയാണോ ഇങ്ങനൊരു വാഗ്ദാനം നീ ഞങ്ങളോടാവശ്യപ്പെടുന്നത്?

അവളുടെ മറുപടി

10 എന്റെ പ്രിയൻ പതിനായിരങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേയും ഏറെ തെളിഞ്ഞു നിറം പൂണ്ട് വിളങ്ങി നിൽക്കും.

11 അവന്റെ ശിരസ്സ് തനിത്തങ്കംപോലെയാണ്. കരിങ്കാക്കയുടേതുപോലെ കറുത്തിരുണ്ട് ചുരുണ്ടതാണ് അവന്റെ മുടി.

12 അവന്റെ കണ്ണുകൾ അരുവിത്തടത്തിലെ പ്രാവുകൾപോലെയും പാൽക്കുളത്തിലെ അരിപ്രാവുപോലെയും രാകിമിനുക്കിയ രത്നംപോലെയുമാണ്.

13 അവന്റെ കവിൾത്തടം സുഗന്ധദ്രവ്യത്തോടും പരിമളത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന പൂക്കളും പോലെയാണ്. മീറയോലുന്ന ചുവന്ന ലില്ലിപ്പുവുപോലെയാണ് അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ.

14 രത്നഭരിതമായ സുവർണ്ണദണ്ഡുപോലെയാണ് അവന്റെ കരങ്ങൾ. ഇന്ദ്രനീലം പതിച്ച, മിനുപ്പുള്ള, ആനക്കൊമ്പൊത്ത ദേഹമാണവൻ്റെ.

15 കനകത്താലത്തിലുറപ്പിച്ച വെണ്ണക്കൽ സ്തംഭങ്ങൾപോലെയാണ് അവന്റെ കാലുകൾ. ലെബാനോനിയിലെ അതിവിശിഷ്ടമായ

ദേവദാര്യപോലെ നീണ്ടുയർന്നാണ് അവന്റെ നിൽപ്പ്!

16അതെ, യെരൂശലേംപുത്രിമാരേ, എന്റെ പ്രിയനാണ് ഏറ്റവും അഭികാമ്യൻ. എല്ലാറ്റിനേയുംകാൽ മധുരം കിനിക്കുന്നതാണ് അവന്റെ വായ്. അതാണെന്റെ പ്രിയൻ, എന്റെ പ്രിയതമൻ.

യെരൂശലേം പുത്രിമാർ അവളോട്

6 സുമുഖീ, നിന്റെ പ്രിയൻ എങ്ങു പോയി? ഏതു വഴിയേയാണു നിന്റെ പ്രിയൻ പോയത്? ഞങ്ങളോടു പറയൂ, അവനായുള്ള തെരച്ചിലിൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ സഹായിക്കാം.

അവളുടെ മറുപടി

2എന്റെ പ്രിയൻ, അവന്റെ പുഷാവിലേക്ക് സുഗന്ധദ്രവ്യപ്പുന്തടത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോയി. ഉദ്യാനത്തിൽ മേയ്ക്കാനും ലിപ്ലിപ്പുക്കൾ ശേഖരിക്കാനും അവൻ പോയി.

3അതാണെന്റെ പ്രിയനുള്ളതും എന്റെ പ്രിയൻ എനിക്കുള്ളതുമാണ്. ലിപ്ലിപ്പുക്കൾക്കിടയിൽ മേയിക്കുന്നവനാണ് അവൻ.

അവൻ അവളോട്

4എന്റെ പ്രിയേ, നീ തിർസ്സാപോലെ സുന്ദരിയും യെരൂശലേംപോലെ പ്രസന്നയുമാണ്. ദുർഗ്ഗമങ്ങളായ ആ പട്ടണങ്ങൾപോലെ യോന കവുമാണ്.

5എന്നെ നോക്കൂത്! നിന്റെ കണ്ണുകൾ എന്നെ വല്ലാതെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു! ഗിലേയാദ്പർവ്വതച്ചെരുവിലേക്കു നൃത്തം ചെയ്തിറങ്ങുന്ന ആട്ടിൻപറ്റും പോലെ നീണ്ടു ഒഴുകുന്നതാണ് നിന്റെ കാർകുന്തൽ.

6കുളികഴിഞ്ഞെത്തുന്ന പെണ്ണാടിന്റെ അത്ര വെളുത്തതാണ് നിന്റെ ദന്തനിര. അവയെല്ലാം ഇരട്ടപെറ്റു. അവയിലൊന്നിനും ഒരു കുഞ്ഞിനെപ്പോലും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

7മൂടുപടത്തിനുള്ളിൽ നിന്റെ ചെന്നിത്തടം രണ്ടു കഷണം മാതളനാരങ്ങാപോലെയാണ്.

8അറുപതു രാജ്ഞിമാരും എൺപതു വെപ്പാട്ടിമാരും എണ്ണമറ്റ തയ്യണികളും ഉണ്ടായിരിക്കാം.

9എന്നാൽ എനിക്കായി ഒരുവൾ മാത്രം, എന്റെ മാടപ്രാവ്. എന്റെ കളങ്കമറ്റവൾ. അവളുടെ അമ്മയുടെ ചെല്ലക്കൂട്ടി അവളാണ്. അമ്മയുടെ ദാമനയാണവൾ. അവളെക്കണ്ടിട്ട് തയ്യണികൾ വാഴ്ത്തി. തോഴിമാരും രാജ്ഞിമാരും പോലും അവളെ വാഴ്ത്തി.

കന്യകമാർ അവളെ വാഴ്ത്തുന്നു

10ആരാണോ കന്യക? പ്രഭാതം പോലവൾ വിളങ്ങുന്നു. ചന്ദ്രനോടൊപ്പം മനോഹരി. സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രശോഭിതയും ആകാശത്തിലെ സൈന്യങ്ങളെപ്പോലെ ഭയങ്കരവവും ഉള്ളവളാണവൾ.

അവൾ പറയുന്നു

11ഞാൻ ബദാം ഉപവനങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെന്നു; താഴ്വാരങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾ കാണാൻ; മുന്തിരിവള്ളികൾ മൊട്ടിട്ടോയെന്നു കാണാൻ; മാതളനാരകങ്ങൾ പൂവിട്ടോ എന്നറിയാൻ.

12രാജവൃന്ദത്തിന്റെ തേരുകളിലെന്നെ, ഞാനറിയാനതിനുമുമ്പേ തന്നെ, എന്റെ മനം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു.

യെരൂശലേം പുത്രിമാർ വിളിക്കുന്നു

13ശുലേംകാരി, മടങ്ങിവരൂ, മടങ്ങിവരൂ! മടങ്ങിവരൂ! ഞങ്ങൾ നിന്നെയൊന്നു കാണട്ടെ. മഹനയിം നൃത്തമാടും ശുലേംകാരിയെ നിങ്ങളെന്തിനാണ് അന്ധാളിച്ചു നോക്കുന്നത്?

അവൻ അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തെ വാഴ്ത്തുന്നു

7 രാജകുമാരി, ആ പാദുകങ്ങളിൽ നിന്റെ പാദം എത്ര മനോഹരം. ഒരു കലാകാരൻ ഒരുക്കൂട്ടിയ ആഭരണം പോലെ വളവൊത്തതാണ് നിന്റെ ഊയുക്കൾ.

2വൃത്തമൊത്തൊരു പാനപാത്രമാണ് നിന്റെ നാഭി; അതിലൊരിക്കലും വീഞ്ഞ് ഒഴിയാതിരിക്കട്ടെ. ലിപ്ലിപ്പുക്കൾ അതിരിട്ട ഗോതമ്പു കുന പോലെയാണു നിന്റെ ഉദരം.

3പേടമാന്റെ ഇരട്ടക്കിടാങ്ങൾപോലെയാണു നിന്റെ സ്തനങ്ങൾ.

4നിന്റെ കണ്ഠമൊരു ദന്തഗോപുരം. ഹെൾബോനിലെ ബാത്ത് റബ്ബീം കവാടത്തിനരികിലെ കുളങ്ങൾപോലെയാണു നിന്റെ കണ്ണുകൾ. ദമ്മശേക്കിലേക്കു മിഴിനട്ടു നിൽക്കുന്ന ലെബാനോൻ ഗോപുരം പോലാണു നിന്റെ നാസിക.

5നിന്റെ ശിരസ്സ് കർമ്മേൽമലപോലെയും തലമുടി പട്ടുപോലെയുമാണ്. നിന്റെ നീണ്ടൊഴുകുന്ന തലമുടി ഒരു രാജാവിനെപ്പോലും പിടികൂടും!

6സുഗേയും ശാലീനയും സുന്ദരിയും ഹൃദയഹാരിണിയുമായ യുവതിയാണു നീ!

7നീ ഈന്തപ്പനപോലെ ഉയരമുള്ളവളാണ്. ആ മരത്തിലെ പഴക്കുലക്കൂട്ടം പോലെയാണു നിന്റെ മൂലകൾ.

8ആ മരത്തിൽ കയറി അതിന്റെ ചിലകളിൽ പിടിക്കുവാൻ എനിക്കിഷ്ടമുണ്ട്. നിന്റെ മാറിടം മുന്തിരിക്കുലകൾ പോലെയും നിന്റെ നിശ്ചാസത്തിന്റെ ഗന്ധം ആപ്പിളിന്റേതു പോലെയുമാകട്ടെ.

9നിന്റെ വായ് ഏറ്റവും നല്ല വീഞ്ഞു പോലെ, എന്റെ സ്നേഹത്തിനു നേരെ ഒഴുകുന്ന, ഉറങ്ങുന്നവന്റെ ചുണ്ടിലേക്കു മെല്ലെ ഒലിച്ചിറങ്ങുന്ന, വീഞ്ഞുപോലെയാകട്ടെ.

അവൾ അവനോടു സംസാരിക്കുന്നു

10ഞാൻ എന്റെ പ്രിയനുള്ളതാണെന്നു മാത്രമല്ല അവനെനെ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

11വരൂ, പ്രിയോ, നമുക്കു പാടങ്ങളിലേക്കിറങ്ങി ഗ്രാമങ്ങളിൽ രാപാർക്കാം.

12നമുക്ക്, അതിരാവിലെയുണർന്ന് മുന്തിരിത്തൊപ്പിലേക്കുപോയി മുന്തിരികൾ മൊട്ടിട്ടോയെന്നും പൂക്കൾ വിടർന്നു വോയെന്നും മാതളനാരകങ്ങൾ പൂവിട്ടോയെന്നും നോക്കാം. അവിടെവെച്ച് ഞാനെന്റെ സ്നേഹം നിനക്കു തയും.

13നമ്മുടെ വാതിൽപ്പുറത്ത് ദൂതായിയുടെയും എല്ലാത്തരം സുന്ദരപുഷ്പങ്ങളുടെയും സുഗന്ധമുയരുന്നില്ലേ! അതെ, പ്രസന്നമായ പലകാര്യങ്ങളും, പഴയതും പുതിയതും, ഞാൻ നിനക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു പ്രിയോ!

8 നീ, എന്റെ അമ്മയുടെ മൂലയുണ്ണുന്ന, എന്റെ കൂഞ്ഞുസഹോദരനായിരുന്നു എങ്കിൽ, നിന്നെ പുറത്തുവെച്ചു കാണുമെങ്കിൽ, ഒരു കുറ്റമെന്ന് ആരെക്കൊണ്ടും പറയിക്കാതെ എനിക്കു നിന്നെ ചുംബിക്കാമായിരുന്നു, എന്നു

ഞാനാശിക്കുന്നു! ഏന്റെ അമ്മയുടെ വീട്ടിലേക്ക്, അവളെന്നെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന അറയ്ക്ക കത്തേക്ക് ഞാൻ നിന്നെ ആനയിക്കും. എന്റെ മാതളനാരകത്തിൽനിന്നും പിഴിഞ്ഞെടുത്ത, സുഗന്ധദ്രവ്യം ചേർത്ത വീഞ്ഞ് നിനക്കു ഞാൻ തരും.

അവൾ യെരൂശലേം പുത്രിമാരോട്

3അവന്റെ വലതുകരം എന്നെ പുണയും. ഇടതുകരം എന്റെ തലയ്ക്കടിയിലു മാകും.

4ഞാൻ തയ്യാറാകുന്നതിനുമുമ്പേ സ്നേഹത്തെ തട്ടിയുണർത്തി വിടിലെന്ന് എനിക്കു വാക്കുതരണമേയെന്ന് യെരൂശലേം പുത്രിമാരേ നിങ്ങളോടു ഞാൻ യാചിക്കുന്നു.

യെരൂശലേം പുത്രിമാർ

5ഞന്റെ പ്രിയനെ ചാരിക്കൊണ്ട്, മരുഭൂമിയിൽ നിന്നുവരുന്ന ഇവളാരാണ്?

അവൾ അവനോട്

നിന്റെ അമ്മ നിന്നെ സംവഹിച്ചു, നിന്നെ പ്രസവിച്ചു, ആപ്പിൾമരച്ചോട്ടിൽ നിന്നെ ഞാൻ ഉണർത്തി.

6ഏദയത്തിനുമീതേ നീ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന മുദ്രപോലെ, കരത്തിൽ നീ അണിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മുദ്രമോതിരം പോലെ, നിന്റെ ഏദയത്തോട് അത്ര അടുത്ത്, എന്നെ നീ സൂക്ഷിക്കില്ലേ. സ്നേഹം മരണത്തിനൊപ്പം ശക്തമാണ്. വികാരാവേശം കല്ലറയെപ്പോലെ ബലവത്താണ്. അതിന്റെ പൊരികൾ ഒരു ജ്വാലയായും പിന്നീട് ഒരു കൊടുംതീയായും വളരുന്നു!

7പ്രളയത്തിന് ആ സ്നേഹത്തെ കെടുത്താനാവില്ല. നദികൾക്ക് സ്നേഹത്തെ ആഴ്ത്താനും കഴിയില്ല. തന്റെ സർവ്വസ്വവും സ്നേഹത്തിനായി നൽകുന്ന പുരുഷനെ ജനങ്ങൾ നിന്ദിക്കുമോ?

അവളുടെ സഹോദരന്മാർ പറയുന്നു

8ഞങ്ങൾക്കൊരു കുഞ്ഞു പെങ്ങളുണ്ട് അവളുടെ മാറിടം ഇതുവരെയും വളർന്നിട്ടില്ല. ഒരു

പുരുഷൻ അവളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ വരുമ്പോൾ, അവൾക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങൾക്കെന്തു ചെയ്യാൻ പറ്റും.

9അവൾ ഒരു മതിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, വെള്ളിത്താങ്ങുകൾ അവൾക്കു ചുറ്റും ഉയർത്താമായിരുന്നു. അവളൊരു വാതിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൾക്കുചുറ്റും ദേവദാരുപ്പലകകൊണ്ടു പൊതിയാമായിരുന്നു.

സഹോദരന്മാർക്ക് അവൾ ഉത്തരം നൽകുന്നു

10ഞാനൊരു കോട്ടയാണ്. എന്റെ സ്തനങ്ങൾ എന്റെ ഗോപുരവും. അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ സംതുപ്തിയും സമാധാനവും വിളങ്ങുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.

അവൻ പറയുന്നു

11ബാൽഹാമോനിൽ, ശലോമോനൊരു മുന്തിരിത്തോപ്പുണ്ടായിരുന്നു. മുന്തിരിപ്പാടങ്ങളുടെ ചുമതലയ്ക്കായി അവൻ പുരുഷന്മാരെ നിയോഗിച്ചു. ഓരോരുത്തരും ആയിരം വെള്ളിനാണയത്തിന്റെ മൂല്യമുള്ള മുന്തിരി കൊണ്ടുവന്നു.

12ശലോമോനേ, ആയിരം വെള്ളിനാണയങ്ങളും നിനക്കു സൂക്ഷിക്കാം. ഇതുന്നൂറു വെള്ളിനാണയങ്ങൾ, മുന്തിരി കൊണ്ടുവന്ന ഓരോരുത്തനും കൊടുക്കൂ. എന്നാൽ എന്റെ സ്വന്തം മുന്തിരിപ്പാടങ്ങൾ ഞാൻ തീർച്ചയായും സൂക്ഷിയ്ക്കും!

അവൻ അവളോടു പറയുന്നു

13നീ ഉദ്യാനത്തിലിരിക്കെ, നിന്റെ സ്വരത്തിനായി സുഹൃത്തുക്കൾ ആകാംഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. ഞാനും കൂടി അതു കേൾക്കട്ടെ!

അവൾ പറയുന്നു

14എന്റെ പ്രിയം, വേഗമാവട്ടെ. കലമാൻകുട്ടിയേപ്പോലെയോ ചെറു പേടമാനിനേപ്പോലെയോ സുഗന്ധദ്രവ്യമലനിരകളിലേക്കു പായുക!